

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.19/2014/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. január 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete miatt **II. rendű vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. január 17. napján kihirdetett 42. (II.) Kb.73/2013/15. számú ítéletét **megváltoztatja**.

II.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottakkal szemben kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, mindhárom vádlottnál 1-1 (egy-egy) évi próbára bocsátás intézkedésre **enyhíti**.

A Kaposvári Nyomozó Ügyészségen Ny.326/2011/1. szám alatt nyilvántartott és kezelt 1 db IZS-27/E 16-s kaliberű dupla csövű sörétes vadász lőfegyver és 1 db tok, valamint a 2. szám alatt kezelt 1 db 16-s kaliberű sörétes lőszer **lefoglalását megszünteti** és II.rendű vádlott részére **kiadni rendelni**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet II.rendű, III.rendű és IV. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. január 17-én kihirdetett 42(II.)Kb.73/2013/15. számú ítéletével II.r., III. és IV.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. (1978. évi IV. törvény) 316. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérletében, ezért őket 6-6 hónapi, végrehajtásában 1-1 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. II.r. vádlottól lefoglalt dupla csövű sörétes vadász lőfegyver és tok elkobozását, míg a szintén tőle lefoglalt 1 db 16-os kaliberű sörétes lőszer lefoglalásának megszüntetését és annak megsemmisítését rendelte el.

A II., III. és IV.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 3.006 forint büntügyi költség megfizetésére.

A K. Zrt. magánfél által előterjesztett polgárjogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Az elsőfokú bíróság eljárta még I.r. vádlottal szemben, akinek a vonatkozásában az elsőfokú ítélet kihirdetésének napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette.

II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, III. és IV.r. vádlottak irány nélkül fellebbezést jelentettek be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.208/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmas, a bíróság okszerűen vont le következtetést II-IV.r. vádlottak bűnösségére, helyesen minősítette cselekményeiket azok elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény alapján. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben méltányos büntetést szabott ki. Ezért sem a felmentés, sem pedig a büntetések enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

A másodfokú nyilvános ülésen II.r. vádlott védője az elsőfokon előterjesztett perbeszédében foglaltakat továbbra is fenntartva elsődlegesen védence felmentésére tett indítványt. Érvelése szerint azzal, hogy az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat felmentette a vádirati tényállás alapjaiban került megcáfолásra. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint ugyanis II-IV.r. vádlottaknál nem volt olyan eszköz, amely a vad elszállítására, illetve feldarabolására alkalmas lett volna. Az eljárás hibájának találta továbbá, hogy nem került felderítésre, hogy a vad hol került megsebesítésre, mivel ennek a vádlott tartózkodási helye szempontjából fontos jelentősége lett volna, aki halórként dolgozik. Nem került megállapításra továbbá, hogy védencénél lévő fegyverből került-e lövés leadásra. Sem a fegyver, sem pedig a vádlotton található esetleges löpornyomok nem voltak vizsgálat tárgyai. Mindezek alapján jogi álláspontja szerint nem áll elegendő bizonyíték védence bűnösségének megállapításához. Arra a nem várt esetre, ha a másodfokú bíróság mégis bűnösnek találná védencét, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, mivel az álláspontja szerint a lopás vétségének kísérlete miatt, az eddig büntetlen védenccével szemben rendkívül eltúlzottnak tekinthető. Hivatkozott a bírói gyakorlatra, mely szerint a vádlotti cselekmény esetén a fegyver nem minősül az elkövetés eszközének, ezért azt nem lehet elkobozni. Indítványozta ezért bűnösség megállapítása esetén védenccével szemben pénzbüntetés, vagy próbára bocsátás alkalmazását, és az elkobzás mellőzését.

III. és IV.r. vádlottak felszólalásukban fenntartották fellebbezésüket és elsődlegesen felmentésüket, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérték.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) és Be. 349. § (1) bekezdése alapján bírálta felül. Felülbírálata nem terjedt ki az ítéletnek I.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel az ő vonatkozásában az ítélet jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, és törvényesen járt el a bizonyítási eljárás során is. Nem tévedett, amikor a vallomást megtagadó vádlottak vallomásait azok felolvasásával tette a bizonyítékok részévé. Értékelési körébe vonta az egyéb bizonyítékokat, köztük azoknak a tanúknak a vallomásait, akik a vádlottakkal találkoztak az erdőben. Megindokolta, hogy miért nem tartotta szükségesnek fegyverszakértő kirendelését. A másodfokú bíróság is egyetértett azzal, hogy bár a vadból kivett sörét rendelkezésre áll, az nem alkalmas a sörétes fegyverrel való összevetésre, és annak megállapítására, hogy a lövedék a vádlottól lefoglalt fegyverből került-e kilövésre.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, logikus magyarázatát adta, hogy miért állapította meg a vádlottak terhére a vádban írt bűncselekményt. Számba vette, hogy döntését mely bizonyítékokra alapozta és miért vetette el a vádlottak nyomozás során előterjesztett védekezését.

A vádlottak felmentésére irányuló fellebbezés a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. A vádlottak, illetve II.r. vádlott védője a fellebbviteli eljárásban új tény, vagy bizonyítékot nem jelöltek meg, amely alapján további bizonyítási eljárás lefolytatása vált volna szükségessé. A másodfokú bíróság ezért nem értékelhette eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékokat és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Az eltérő tényállás megállapítása és a vádlottak bizonyítékok hiányában történő felmentésére irányuló indítvány a Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközik, ezért eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság maga is vizsgálta, hogy az elsőfokú katonai tanács által számba vett bizonyítékok - amelyek közvetett bizonyítékok - alkalmasak-e a történeti tényállásban írt cselekmény bizonyítására. A másodfokú bíróság egyetértett az eljáró katonai tanács álláspontjával, hogy a bizonyítékok megalapozzák azt a következtetést, hogy a vádlottak azért voltak az erdőben, hogy az egyikük által megsebzett 200.000 forint értékű vadat eltulajdonítsák. Olyan fegyverrel történt a vad megsebesítése, amely az erdőben II.r. vádlottnál volt, a lövés leadásakor a vádlottak az erdőben voltak, és a vádlottak a vérnyomot követve találkoztak az őket feltartóztató vadászokkal, majd a vadászokat észelve megpróbáltak a helyszínről elmenekülni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a közvetlen bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak, amely alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható a vádlottak cselekménye.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a II., III. és IV.r. vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményüket is. Nem tévedett, amikor a Btk. 2. §-ra figyelemmel a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető jogszabályokat alkalmazta, mivel az elbíráláskor hatályos Btk. szerint a

vádlottak cselekménye nemcsak lopás vétségének kísérleteként, hanem orvvadászat büntettként is minősülne.

A vádlottak egymás cselekményéről tudva kísérelték meg a 200.000 forint értékű vad eltulajdonítását, ezért helyesen mondta ki őket bűnösnek az elsőfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) (2) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérletében.

A vádlottak büntetésének enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a bűnösségi körülményeket, azonban nem értékelte kellő nyomatékka, hogy a vádlottak cselekménye kísérleti szakban maradt, továbbá, hogy a vádlottak eddig összeütközésbe nem kerültek a törvénnyel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért nem szükséges velük szemben a törvény szigorának alkalmazása, a büntetési célok intézkedéssel is elérhetők. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottakkal szemben kiszabott felfüggesztett fogházbüntetést 1-1 évi próbára bocsátás intézkedésre enyhíti.

A II.r. vádlott védője helyesen hivatkozott a bírói gyakorlatra, mely szerint a lelőtt vad eltulajdonításának kísérlete esetén nincs helye a lőfegyver elkobzásának. Az elsőfokú bíróság az elkobzás jogalapjaként tévesen hívta fel a Btk. 77. § (1) bekezdés a./ pontját. Az adott esetben ugyanis a lőfegyver nem minősül a lopás elkövetési eszköznek, miként arra a Legfelsőbb Bíróság BH.1990/246. számon közzétett eseti döntésében is rámutatott. Ezért a másodfokú bíróság az elkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzte és a lefoglalt tárgyakat a vádlott részére kiadni rendelte.

A másodfokú bíróság felhívja ugyanakkor II.r. vádlott figyelmét arra, hogy a rendelkezésre álló bűnügyi iratok szerint rendőrhatalóság intézkedett fegyverviselési engedély bevonásáról, ezért részére a kiadni rendelt fegyvert és lőszert jogszerűen nem birtokolhatja.

Egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács helyes indokainál fogva II., III. és IV.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. január 14.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással II., III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. január 14.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Karácsonyi Gabriella
tisztviselő